

Toen ik in mei hoorde dat ik de Vlaamse biologie olympiade had gewonnen, kon ik mijn oren niet geloven. Ik durfde niet eens hopen op een podiumplaats, maar bleek toch onder andere een retour-ticketje richting Aarhus in Denemarken te hebben bemachtigd.

Mijn Vlaamse "collega", Arne Devriese, kende ik al van de stagedagen. De Waalse deelneemsters, Florence Labye en Caroline Declercq, kwamen we pas tegen op het vliegveld. Ondanks deze last-minute ontmoeting raakten we snel aan de praat en voor we het wisten landden we in Denemarken.

Op de receptie na de openingsceremonie beseftte ik pas echt hoe internationaal de internationale biologie olympiade eigenlijk was. We ontmoetten Thais, Britten, Nigerianen en meer. De sfeer was fantastisch. Glimlachende jongeren met dezelfde interesses van over de hele wereld samen op één plek. Ik maakte er mijn missie van om op het einde van de week met elke delegatie te hebben gebabbeld.

We kregen door de vele activiteiten uitgebreid de kans om met de andere delegaties kennis te maken, waardoor mijn missie goed van start ging. Zo bezochten we onder andere een openluchtmuseum, een natuurreservaat en zelfs Legoland! Ook in het hotel amuseerden we ons en volgden er enkele slapeloze nachten.

De week bestond echter niet enkel uit uitstapjes. Op dinsdag en donderdag stonden immers pittige examens op het programma. Praktische examens met onderwerpen als moleculaire biologie, biochemie, plantenkunde en dierkunde deden ons de moed in de schoenen zakken. De uur een half die ons per examen waren toebeesteed bleken lang niet genoeg te zijn en bij sommige practica raakten we niet eens tot in de helft. De theoretische examens vlotten iets beter, maar na de helse praktische examens was echt alles makkelijker.

Zonder veel verwachtingen brak de medailleceremonie aan. Net als een paar maanden eerder kon ik mijn oren niet geloven, want ik sleepte een bronzen medaille in de wacht. Arne kon jammer genoeg net geen eervolle vermelding binnenhalen.

De internationale biologie olympiade was dus alles wat ik verwacht had en meer. Van filosofische discussies met Japanners tot all-nighters met Britten kwam alles aan bod en maakten we vriendschappen voor -hopelijk - het leven. Spijtig genoeg kon ik mijn missie uiteindelijk niet volbrengen, want enkele landen ontbraken aan het eind van de week op mijn "checklist".

Ik wil natuurlijk onze fantastische Belgische juryleden, Hugo, Marleen, Gérard, Justine en Louis, bedanken voor hun steun, inzet en de prachtige week. Verder ook een bedankje aan de lesgevers op de stagedagen en de voorbereidende lessen voor de internationale olympiade. Ook een dikke merci aan mijn leerkrachten bio uit het vijfde en zesde middelbaar, mevrouw Van Laethem en meneer Mommerency.

Brendan Saux